

SACRIFICE 316

ການເສຍສະຫຼະທີ່ມີຊີວິດຢູ່

“ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍລິສຸດ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການຮັບໃຊ້ທາງວິນຍານຂອງທ່ານໃນການນະມັດສະການ. ແລະ ຢ່າປະພຶດຕາມໂລກນີ້ ແຕ່ຈຶ່ງຮັບການປ່ຽນແປງໂດຍການປ່ຽນແປງຈິດໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ພິສູດວ່າພະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແນວໃດ ສິ່ງທີ່ດີ ສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ແລະສິ່ງທີ່ສົມບູນແບບ.” ໂລມ ໑໒:໑-໒

ການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. ຄຳເຕືອນນີ້ທີ່ໃຫ້ຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງທ່ານເປັນ “ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສັກສິດ” ມັກຈະຖືກເຂົ້າໃຈຜິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະເປັນຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເສຍສະຫຼະໂດຍສະເພາະໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກການຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ຂໍ້ທີ່ສອງໃຫ້ຄຳແນະນຳສຳລັບຊີວິດຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະນັ້ນ. ຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນເອງທຸກໆວັນ, ລູກ ໙:໒໓. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຈດຕະນາຂອງ ໂລມ ໑໒:໑. ຄຳສັ່ງຂອງມັນທີ່ຈະ “ຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ” ຄື ການອຸທິດຕົນ, ການຍອມຈຳນົນ, ແລະ ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່ ຄັ້ງດຽວຕະຫຼອດໄປ ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມລອດ. ຄວາມລອດແມ່ນອີງໃສ່ການເສຍສະຫຼະຂອງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ອັນນີ້ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ. ນີ້ແມ່ນການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. ມັນບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫຼະປະຈຳວັນ. ມັນແມ່ນການມອບຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ຖາວອນ ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ບໍລິສຸດ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້. ມັນເປັນການມອບຕົວຂອງທ່ານເອງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍສະໝັກໃຈ ເພື່ອພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອການນຳໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງພຣະອົງ.

ເປັນຫຍັງຕ້ອງເສຍສະຫຼະແບບນີ້? ມັນເປັນຍ້ອນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ໂລມ ໑-໑໑ ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂລມ ໑໒:໑ ບອກທ່ານວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານເຮັດຫຍັງເພາະຄວາມເມດຕາເຫຼົ່ານັ້ນ. ໂລມ ໑໒:໒ ໃຫ້ຄຳເຕືອນສອງຢ່າງສຳລັບຊີວິດຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. ພຣະເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ລອດພົ້ນ ແລະ ການຊຳລະທ່ານໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ໃນສິບເອັດບົດທຳອິດເຫຼົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຖວາຍຕົວທ່ານເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະອວຍພອນທ່ານໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໃນນິລັນດອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແຮງຈູງໃຈທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ມັນຢູ່ທາງຫລັງທ່ານ. ແຮງຈູງໃຈທີ່ເໝາະສົມຂອງທ່ານແມ່ນອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແລ້ວ. ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າພຣະເຢຊູຍົກພຣະຫັດທີ່ມີຮອຍເລັບມືຂຶ້ນມາຫາທ່ານໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອທ່ານແລ້ວ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອເຮົາ.” ນັ້ນຄືຄວາມໝາຍຂອງ ໂລມ ໑໒:໑.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງເສຍສະຫຼະຄັ້ງດຽວ? ມັນເປັນຍ້ອນວ່ານັ້ນແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງຖ້ອຍຄຳໃນ ໂລມ ໑໒:໑-໒. ຄຳກິລິຍາໃນ “ຢ່າຖືກຕັດແປງ” ແລະ “ຖືກປ່ຽນແປງ” ໃນ ໑໒:໒ ແມ່ນຮູບປະຈຸບັນ. ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ຈົ່ງເຮັດສອງຢ່າງນັ້ນດຽວນີ້ ແລະ ສິບຕໍ່ເຮັດມັນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຳກິລິຍາໃນ “ຈົ່ງຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ” ໃນ ໑໒:໑ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການບອກເວລາປະຈຸບັນໃນພາສາກຣີກ. ໃນພາສາກຣີກ, ມັນໝາຍເຖິງການກະທຳທີ່ໂດດເດັ່ນ. ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ເຮັດມັນຕໍ່ໄປ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າ ເຮັດມັນຄັ້ງດຽວຕະຫຼອດໄປ. ມັນເປັນການອຸທິດຕົນເອງຢ່າງເດັດຂາດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຖວາຍຕົວເອງເປັນເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະອົງ. ໂລມ ໑໒:໑ ແມ່ນກ່ຽວກັບການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. ມັນກ່ຽວກັບທ່ານທີ່ວາງຕົວເອງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖາວອນ.

ສອງຮູບປະກອບ. ພຣະບັນຍັດສອງ ໑໕:໑໒-໑໗ ໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງສຳລັບເລື່ອງນີ້. ທາດຊາວເຮັບເຮົາທີ່ຖືກປ່ອຍຕົວສາມາດຕັດສິນໃຈ ສະໝັກໃຈ ແລະ ເປັນທາດຂອງນາຍຂອງລາວຢ່າງຖາວອນ ການເລືອກນັ້ນແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເມດຕາໃນອະດີດຂອງນາຍ. ມັນໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຈາກຄວາມຮັກຂອງທາດທີ່ມີຕື່ນາຍຂອງຕົນ. ມັນຖາວອນ. ເຫຼັກແຫຼມຖືກໃຊ້ເພື່ອເຈາະຫຸຂອງທາດ ຊຶ່ງຊີ້ບອກວ່າລາວເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຕະຫຼອດຊີວິດ. ການເປັນທາດນີ້ແມ່ນທາງເລືອກຂອງທາດ. ມັນບໍ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ລາວ. ມັນແມ່ນການຕັດສິນໃຈແບບຖາວອນ. ຕົວຢ່າງອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນຢູ່ໃນການເສຍສະຫຼະສັດຂອງພຣະສັນຍາເດີມ. ສັດຕ້ອງເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ກ່ອນຈຶ່ງຈະເອົາໄປວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາໄດ້. ສັດທີ່ເປັນພະຍາດ ຫຼື ມີຕຳໜິບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ພວກລະບຽບເລວີ ໑:໕. ນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສ່ວນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຂອງການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ ໂລມ ໑໒:໑. ສັດທີ່ຖືກເສຍສະຫຼະແລ້ວຕາຍແລ້ວສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຖາວອນຂອງການເສຍສະຫຼະ. ບໍ່ມີສັດທີ່ຖືກຖວາຍບູຊາໃດຄານອອກຈາກແທ່ນບູຊາເມື່ອມັນຮ້ອນ. ບໍ່ມີປະໂຫຍດຄົນໃດເອົາສັດກັບຄືນມາໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້ເພື່ອຖວາຍມັນໃນມື້ອື່ນ. ມັນເປັນການເສຍສະຫຼະທີ່ຖາວອນ. ຖ້າທ່ານເອົາເຄື່ອງບູຊາ ໂລມ ໑໒:໑ ຂອງທ່ານອອກຈາກແທ່ນບູຊາເມື່ອມັນຮ້ອນ, ມັນບໍ່ເຄີຍເປັນເຄື່ອງບູຊາ ໂລມ ໑໒:໑ ເລີຍ.

ເຮັດຊ້າການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. ທ່ານຄວນເຮັດຊ້າການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານໃນ ໂລມ ໑໒:໑ ບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ, ຖ້າການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ. ເຄື່ອງບຸຊາໃນ ໂລມ ໑໒:໑ ຕ້ອງມີຊີວິດ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບ. ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ເພາະວ່າເມື່ອເຊື້ອໃນພຣະຄຣິດ, ທ່ານ ໄດ້ຜ່ານພື້ນຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ. ໂຢຮັນ ໕:໒໕. ການເປັນເຄື່ອງບຸຊາອັນສັກສິດແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານ. ສັດໃນພຣະຄຳພີເດີມຕ້ອງເປັນທີ່ຍອມຮັບຈຶ່ງຈະຖືກຖວາຍເປັນເຄື່ອງບຸຊາ. ບໍ່ມີສັດໃດທີ່ສົມບູນແບບໄດ້. ແຕ່ມັນຕ້ອງບໍ່ມີພະຍາດ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ບໍ່ມີຮອຍດ່າງ. ນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນສອງຢ່າງສໍາລັບການເສຍສະຫຼະ ໂລມ ໑໒:໑. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານຕ້ອງປາສະຈາກພະຍາດ. ພະຍາດຂອງບາບ ແລະ ການແຍກຕົວອອກຈາກພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວດ້ວຍຄວາມລອດ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂລມ ໑໒:໑ ຖືກຂຽນເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ (ຊື່ບອກໂດຍຄຳວ່າ "ພີ່ນ້ອງ" ໃນຂໍ້ນັ້ນ). ການເສຍສະຫຼະຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບເພາະວ່າມັນຕ້ອງໄດ້ຖວາຍ ຫຼັງຈາກ ຄວາມລອດແທນທີ່ຈະເປັນ ກ່ອນ ຄວາມລອດ. ທ່ານຕ້ອງມາຫາພຣະເຢຊູກ່ອນທີ່ທ່ານຈະສາມາດຕິດຕາມພຣະອົງໄດ້. ເພື່ອຄວາມແນ່ໃຈໃນຄວາມລອດຂອງທ່ານ, ເຂົ້າເບິ່ງທີ່ www.Gospel316.org. ສ່ວນທີ່ສັກສິດຊື່ບອກເຖິງລະດັບຄວາມສະອາດທາງວິນຍານທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອ. ພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານໃນ ໂລມ ໑໒:໑ ຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າ. "ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຊຳລະຕົວໃຫ້ພື້ນຈາກສິ່ງຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍຈະເປັນເໝືອນພາຊະນະອັນມີກຽດ ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ ຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າຂອງເຮືອນ ທີ່ຈັດໄວ້ພ້ອມແລ້ວສໍາລັບການຕິທຸກຢ່າງ." ໒ຕີໂມທຽວ ໒:໒໑ ທ່ານບໍ່ສາມາດເປັນຄົນທີ່ສົມບູນແບບໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທ່ານສາມາດຖວາຍຕົວເອງໃນລະດັບທີ່ພຽງພໍຂອງສຸຂະພາບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ. ຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ອັນສັກສິດຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຖວາຍມັນອີກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າມັນເປັນເວລາຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ສັກສິດ, ແລ້ວການເຮັດຊ້າອີກກໍ່ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ. ຖວາຍຕົວເອງເປັນເຄື່ອງບຸຊາທີ່ຖາວອນ, ມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ສັກສິດ. ຈຶ່ງເປັນທາດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ຖາວອນ. ຢ່າເຮັດແບບນີ້ຢ່າງສະບາຍໆ. ມັນເປັນການຕັດສິນໃຈທີ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍຫຼັງຈາກຄວາມລອດ. ຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແລ້ວ, ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ຊີວິດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ປ່ຽນແປງຂອງທ່ານໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນໂລມ ໑໒:໒. ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອທ່ານແລ້ວ, ຈຶ່ງເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອພຣະອົງ!

ຊີວິດຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານ. "ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າໃໝ່ ແລ້ວອຸປະນິໄສຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຈະຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ." ໂລມ ໑໒:໒. ຂໍ້ນີ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນສໍາລັບຊີວິດຫຼັງຈາກການເສຍສະຫຼະຂອງທ່ານໃນ ໂລມ ໑໒:໑. ຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຄຳກິລິຍາປະຈຸບັນ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຢ່າຍອມຕາມ ແລະ ຈົ່ງສືບຕໍ່ປ່ຽນແປງໂດຍການປັບປຸງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຢ່າຮຽນແບບ, ຢ່າຍອມຮັບ, ການກະທຳທີ່ເປັນບາບຂອງໂລກນີ້. ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໂລກນີ້ສ້າງຕົວຕົນຂອງທ່ານໃນຖານະຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ໂລມ ໑໒:໒ ແນະນຳທ່ານໃຫ້ "ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າໃໝ່" ຄຳສັບພາສາກຣິກທີ່ແປວ່າ ປ່ຽນຮູບຊົງ ແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບທີ່ໃຊ້ກັບພຣະເຢຊູໃນມັດທາຍ ໑໗:໒ ແລະ ມາຣະໂກ ໙:໒ ບ່ອນທີ່ມັນກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ ປ່ຽນຮູບຊົງ. ໂລມ ໑໒:໒ ເປັນຄຳເຕືອນໃຫ້ປ່ຽນແປງຮູບລັກສະນະໂດຍການຕໍ່ອາຍຸ (ການປັບປຸງໃໝ່, ການປ່ຽນແປງຢ່າງສົມບູນເພື່ອສິ່ງທີ່ດີຂຶ້ນ) ຂອງຈິດໃຈຂອງທ່ານ. ການປ່ຽນແປງຮູບຮ່າງນັ້ນ (ທີ່ແປກປະຫຼາດກວ່າໝອນຜິເສື້ອທີ່ກາຍເປັນຜິເສື້ອ) ຈະສຳເລັດຜົນເມື່ອທ່ານຮຽນຮູ້ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງເຮັດການເສຍສະຫຼະ ໂລມ ໑໒:໑ ຂອງທ່ານ. ຢ່າຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນແມ່ພິມຂອງໂລກ. ຈຶ່ງປ່ຽນຮູບລັກສະນະຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮຽນຮູ້ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

“ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພິສູດວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ, ສິ່ງທີ່ດີ, ສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ແລະ ສົມບູນແບບ.”

ໂລມ ໑໒:໒

ການເສຍສະຫຼະທີ່ມີຊີວິດ © ໒໐໒໖ ໂດຍ John D. Morris III ຈັດພິມໂດຍ Acts One Eight. ທ່ານອາດຈະພົບ, ສຳເນົາ, ໂພສ, ສົ່ງອີເມວ ຫຼື ສົ່ງຂໍ້ຄວາມໄດ້ຢ່າງເສລີໂດຍມືເນື້ອໃນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງພ້ອມກັບຖະແຫຼງການເຕັມນີ້. ທ່ານອາດຈະເພີ່ມຊື່ ຫຼື ໂລໂກ້ຂອງກະຊວງ ຫຼື ໂບດຂອງທ່ານໄວ້ເທິງສຸດຂອງໜ້າທຳອິດ ແລະ ເພີ່ມຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງທ່ານໄວ້ເທິງເສັ້ນທົບໃບກັບທາງລຸ່ມຂອງໜ້າທີສອງ. Sacrifice316 ແມ່ນອີງໃສ່ພຣະຄຳພີເທົ່ານັ້ນ. ມັນມີຢູ່ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນເຕີບໂຕທາງວິນຍານນອກເໝືອໄປຈາກການເປັນພຽງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ທ່ານສາມາດສົ່ງອີເມວໄປທີ່ Acts One Eight (ເປັນພາສາອັງກິດຖ້າເປັນໄປໄດ້) ໄປທີ່: Hello@Mail316.org. ການບໍລິການແປພາສາແມ່ນສະໜອງໃຫ້ໂດຍ www.ChristianLingua.com. ປຶ້ມ ການເສຍສະຫຼະທີ່ມີຊີວິດ ມີໃຫ້ບໍລິການໃນ ໔໘ ພາສາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າທີ່ www.Sacrifice316.org. ຄຳອ້າງອີງໃນສະບັບພາສາອັງກິດແມ່ນມາຈາກພຣະຄຳພີໄບເບິນມາດຕະຖານອາເມລິກາໃໝ່ປີ ໑໙໙໕ ຂອງມູນນິທິ Lockman. ຄຳອ້າງອີງຈາກພຣະຄຳພີໃນການແປນີ້ແມ່ນມາຈາກ: ສະຫະພັນພຣະຄຳພີໂລກ. ສິດທິທັງໝົດຖືກສະຫງວນ. ໒໐໑໒.